

[Justitsministeren]

Når det drejer sig om trafiksanering og trafikseparering, har ministeriet for offentlige arbejder oplyst, at det ikke er i overensstemmelse med kendsgerningerne, når det hævdes, at cykelstier nedlægges, i takt med at det er blevet farligere at cykle. En undersøgelse, der blev foretaget i 1978, viste således, at stinet over en 5-årig periode var blevet udbygget med næsten 35 pct.

Som det fremgik af debatten i folketinget den 5. november 1981 om forbedring af cyklisternes vilkår, er regeringen opmærksom på de muligheder for forbedring af de lette trafikanters vilkår, som er knyttet til trafiksaneringer, herunder trafiksepareringer. Det kan i denne forbindelse erindres, at staten har stillet 5½ mill. kr. til rådighed som tilskud til et forsøgsprojekt omkring trafiksaneringer i Syd- og Sønderjylland.

Med hensyn til hastighedsgrænser er det således, at færdselssikkerhedskommissionen som bekendt for tiden overvejer spørgsmålet om, hvorvidt den generelle hastighedsgrænse på 60 km i timen i tættere bebygget område bør ændres. Når kommissionens overvejelser er afsluttet, vil justitsministeriet tage stilling til, om der er grundlag for at fremsætte forslag om ændring af færdselslovens almindelige hastighedsregler for så vidt angår trafik i tættere bebygget område.

Med hensyn til skolebørns hjemmearbejde kan jeg oplyse, at folkeskoleloven ikke tilsigter at ophæve grundlaget for lektielæsning i hjemmet, som jo har en meget gammel praksis. Det bør efter regeringens opfattelse klart være skolens opgave at tilrettelægge hjemmearbejdets omfang på en sådan måde, at det ikke berøver den enkelte elev en urimelig stor del af fritiden, men det er naturligvis ikke det eneste problem. Der er også et problem deri, at hvis hjemmearbejdet er kompliceret og meget omfattende, vil det kunne give skævheder i skoleforløbet, fordi der er nogle børn, der har nemmere ved at få bistand i hjemmene til lektielæsning end andre, og det må de ansvarlige i skolerne naturligvis også tage hensyn til, når de overvejer karakteren og omfanget af hjemmearbejdet.

Med hensyn til forslaget om at videreføre børnekommissionens sekretariat som en uafhængig institution med opgaver svarende til den norske børneombudsmand skal jeg sige, at sekretariatet er nedlagt, men at børnekommissionen jo foreslog oprettet et organ, der

kunne være koordinerende og være vurderende, og som kunne komme med oplysninger, måske med indsigelser, når der var tale om lovgivning, der direkte berørte børns situation. Det var et børnekommissionsforslag, og det forslag er altså i øjeblikket til behandling.

Jeg har af tidsmæssige grunde måttet indskrænke mig til meget kortfattede kommentarer til de forskellige dele af beslutningsforslaget. Som det fremgår, er det regeringens opfattelse, at forslaget angår vigtige spørgsmål, men at de gældende regler og ordninger giver et tilfredsstillende grundlag for arbejdet med de forskellige problemer; det gælder i hvert fald i meget stort omfang. På den anden side er vi naturligvis indstillet på en nærmere drøftelse af enkeltheder under udvalgsarbejdet.

Torben Lund (S):

Vi mener, at dette beslutningsforslag rører ved flere væsentlige problemer, men at man nok overspiller på visse områder. Jeg skal prøve på den korte tid, der er, at gøre en bemærkning til de fleste punkter.

Med hensyn til en afskaffelse af revselsesretten er socialdemokratiet af den opfattelse, at fysisk afstraffelse som opdragelsesmiddel er helt uacceptabelt. Det kan alene tjene til at bibringe barnet den opfattelse, at vold er et egnet middel til at gennemtvinge sin vilje.

Jeg er enig med justitsministeren i, at en lovregulering om afskaffelse af revselsesretten bør afvente den nedsatte arbejdsgruppes resultat, men jeg vil godt sige, at formålet med en lovregulering naturligvis må være at påvirke holdningen hos forældrene, således at der ikke bliver knyttet egentlige sanktioner til overtrædelse af en sådan bestemmelse.

Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at en eventuel lovbestemmelse snarere må formuleres som en pligt for forældremyndighedens indehavere til at beskytte barnet mod fysisk revselse end som en egentlig forbudsbestemmelse. Forbudsbestemmelser uden sanktioner er vel noget, vi generelt bør undgå. Men som sagt må vi afvente arbejdsgruppens resultat, og det samme gælder vedrørende spørgsmålet om en oplysningskampagne om skadevirkningerne ved voldsanvendelse som led i opdragelsen.